

**АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ, ЯК ОСНОВНА
ЗАСАДА ОСВІТНЬОЇ ПОЛІТИКИ**

Катеринчук Катерина Володимирівна,

д.ю.н., доцент

Медведєв Денис Вадимович,

студент 2 курсу Навчально-наукового

інституту права та сучасних

технологій навчання

Київського національного університету

технологій та дизайну м. Київ України

Анотація. Освіта – це процес передачі накопичених знань майбутнім поколінням [1]. Саме від якості накопичених знань, залежить благополуччя прийдешніх поколінь. Нормативно-правовими актами, що регулюють положення про освіту в Україні є: Конституція України – це найважливіший нормативно-правовий акт, в якому у статті 53 чітко передбачається, та гарантується право на освіту.

Іншими нормативно-правовими актами є: Закон України «Про освіту», Закон України «Про повну загальну освіту», Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність» та інші, які деталізують поняття державної політики у сфері освіти, а також визначають основні засади та принципи освітньої діяльності, визначають види та мову освіти.

Також нормативно-правову базу складають, підзаконні нормативно-правові акти, а саме: Укази Президента України, Постанови Кабінету Міністрів України, Накази Департаменту освіти і науки, які спрямовані на виконання найважливіших завдань в сфері освіти, а ще які затверджують положення, інструкції та інше.

Ключові слова: закон, освіта, конституція, Національне агентство із

забезпечення якості вищої освіти, позов.

У ст. 6 Закону України «Про освіту» визначаються засади державної освітньої політики. На мою думку, однією з основних засад на якій базується державна освітня політика та освітня діяльність є – саме академічна доброчесність, адже це є запорукою якісної освіти та розвитку держави. Нерідко виникають спори стосовно відповідності наукових робіт положенням про академічну доброчесність. Тому, саме питання модернізації норм законодавства, що стосуються освіти, створення сталої судової практики щодо академічної доброчесності – є дуже актуальним на сьогоднішній день.

Аналіз судової практики надає підтвердження актуальності даної теми. Зокрема, до Окружного адміністративного суду міста Києва надійшло два позови: справа №640/10924/20 та справа № 640/11680/2020, які були передумовою висновків Комітету етики Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти. «У березні та травні 2020 року Комітет з питань етики Національного агентства розглянув кілька скарг громадян, громадських організацій та депутатських запитів щодо порушень окремими науковцями академічної доброчесності у своїх наукових працях.

Рішення Комітету з питань етики носять рекомендаційний та констатуючий характер, та в окремих випадках підтверджували наявність у наукових працях академічного плагіату. Внаслідок цього до Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти було заявлені позови, які мали на меті визнання незаконними рішення Комітету з питань етики Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти за розглядами скарг про встановлення факту проявів академічної недоброчесності (академічного плагіату)» [2]. Ці позови є базовими для формування судової практики, та роз'яснень щодо повноважень Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти.

За даними справами, Окружний адміністративний суд міста Києва став на бік позивачів. Національне агентства із забезпечення якості вищої освіти,

звернулося із апеляцією до Шостого апеляційного адміністративного суду [3]. Цікавим є те, що у цих справах суд прийшов до різних тлумачень.

За позовом особи у справі № 640/10924/20 до агентства із забезпечення якості вищої освіти в особі Комітету з питань етики, суд прийшов до висновку про часткове задоволення вимог позивача.

За позовом особи у справі № 640/11680/20 до агентства, Шостий апеляційний адміністративний суд прийняв рішення, про скасування рішення Окружного адміністративного суду міста Києва, та закрив провадження у справі у зв'язку з тим, що справа віднесена до розгляду у площині цивільної юрисдикції, а не адміністративної.

На даний момент агентство призупинило розгляд заяв та скарг про плагіат в наукових роботах.

Маю надію, що Верховний Суд надасть зважене рішення у питаннях, що пов'язані з повноваженнями Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти, задля розблокування розгляду скарг, заяв та звернень щодо виявлення академічного плагіату в наукових працях та подальшої роботи агентства, а також для утворення сприятливих умов для залучення науковців та формуванню наукової бази без плагіату або фальсифікації наукових робіт. Що призведе до розвитку науки, освіти та держави в цілому.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Аналітичний сайт Освіта UA. Освіта як входження людини в світ науки та культури, 2012. URL: <https://ru.osvita.ua/vnz/reports/psychology/29246/#>

2. Щодо рішень судів у справах про встановлення в наукових публікаціях порушень академічної доброчесності. Офіційний сайт Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти. URL: <https://naqa.gov.ua/2021/03/%D1%89%D0%BE%D0%B4%D0%BE-%D1%80%D1%96%D1%88%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D1%8F-%D1%81%D1%83%D0%B4%D1%96%D0%B2-%D1%83-%D1%81%D0%BF%D1%80%D0%B0%D0%B2%D0%B0%D1%85->

%D0%BF%D1%80%D0%BE-%D0%B2%D1%81%D1%82%D0%B0%D0%BD

3. Щодо рішень судів у справах про встановлення в наукових публікаціях порушень академічної доброчесності. Офіційний сайт Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти.

URL:<https://naqa.gov.ua/2021/03/%D1%89%D0%BE%D0%B4%D0%BE->

%D1%80%D1%96%D1%88%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D1%8F-

%D1%81%D1%83%D0%B4%D1%96%D0%B2-%D1%83-

%D1%81%D0%BF%D1%80%D0%B0%D0%B2%D0%B0%D1%85-

%D0%BF%D1%80%D0%BE-%D0%B2%D1%81%D1%82%D0%B0%D0%BD .